

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

40. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

8. ŘÍJNA 2017

Z obsahu:

Výchova k naději

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 20. září 2017
- strana 2 -

Sv. Meinhard

Libor Rösner
- strana 4 -

„Obraťte se a věřte evangelium“

P. M. Piotrowski TChr
- strana 6 -

Evropský parlament:
Ochrana nenarozených
dětí je násilím na ženách

- strana 7 -

Fatima:

Chronologie událostí
- strana 8 -

Ve Fatimě nám Matka
Boží připomínala
poslední věci

Vittorio Messori
- strana 9 -

„Udělám zázrak tak
veliký, aby všichni uvěřili“

P. M. Piotrowski TChr
- strana 10 -

Sluneční zázrak
ve Fatimě

dosud nebyl vědecky
vysvětlen

RNDr. Jan May, CSc.
- strana 13 -

*Před 100 lety se zjevila ve Fatimě Panna Maria třem pasáčkům.
Na důkaz pravosti zjevení a k obrácení mnohých duší na 13. října 1917
předpověděla sluneční zázrak, který nakonec vidělo několik desítek tisíc lidí.*

Výchova k naději (Žid 6,10-12)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
20. září 2017 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Tématem dnešní katecheze je výchova k naději. Proto budu oslovovat zpřímá – tebe – s představou, že mluvím jako vychovatel, jako otec k mladému člověku nebo ke komukoli, kdo je otevřen poučení. Přemýšlej tam, kde tě Bůh zasadil, doufej! Vždycky doufej!

Nepodléhej noci: pamatuj, že primární nepřítel, jehož je třeba podrobit, není mimo tebe, je uvnitř. Nedávej tedy prostor trpkým a temným myšlenkám. Tento svět je prvním zázrakem, který Bůh učinil, a vložil tak do našich rukou milost nových divů. Víra a naděje jdou pospolu. Věř v existenci pravd vyšších a krásněj-

ších. Důvěřuj v Boha Stvořitele, v Ducha Svatého, který všechno přivádí k dobru, do náruče Krista, který očekává každého člověka na konci jeho života; věř, On tě očekává. Svět kráčí díky mnoha lidem, kteří razili cesty, stavěli mosty, snili a věřili, třebaže kolem sebe slyšeli posměšná slova.

Nemyslete si, že boj sváděný tady na zemi, je zcela zbytečný. Na konci života nás neočekává ztroskotání: tepe v nás semínko absolutna. Bůh neklame, zasadil do našich srdcí naději, kterou nechce deptat frustracemi. Všechno se rodí, aby vykvetlo ve věčném jaru. Také Bůh nás stvořil, abychom vykvetli. Připomínám si tady onen dialog, ve kterém dub pra-

vil mandloni: Pověz mi o Bohu. A mandloň vykvetla.

Kdekoli jsi, tvoř! Jsi-li na dně, povstaň! Nezůstávej padlým, vstaň, nech si pomoci, abys stanul na nohou. Sediš-li, dej se na cestu! Ochromuje-li tě nuda, vyžeň ji dobrými skutky! Cítíš-li se prázdným či demoralizovaným, pros Ducha Svatého, aby tvou nicotu znovu naplnil.

Vytvářej pokoj mezi lidmi a nenaslouchej hlasu, který rozsévá nenávisť a rozdělení. Nenaslouchej takovým hlasům. Lidské bytosti, jakkoli se od sebe liší, byly stvořeny, aby žily spolu. Uprostřed neshod můj strpení; jednoho dne zjistíš, že každý je nositelem zlomku pravdy.

Měj rád lidi. Měj je rád jednoho po druhém. Respektuj cestu všech, přímou či krkolomnou, vždyť každý má k vyprávění svůj příběh. I každý z nás má svůj vlastní příběh. Každé dítě, které se rodí,

Pokračování na str. 5

Co jsem měl ještě pro spásu tvé duše udělat, a neudělal jsem? – Parafraze slov z dnešního prvního čtení nás uvádí do tématu tohoto čísla Světla, které je téměř celé „fatimské“. Ale nenechejme se mýlit, dosah textů je mnohem širší a hlubší, než jen pouhá sdělení faktů či tak časté opakování výzvy: „Obraťte se a věřte evangelium!“ Kdyby totiž poselství Panny Marie z Fatimy spočívalo jen v tomto, už dávno by se na ně zapomnělo, přinejmenším by nedosáhlo významu, jaký dnes má...

Pronikněme tedy do hlubin poselství z Fatimy a uposlechněme i zdánlivě ne-související výzvy papeže Františka, kterou pronesl ve své pravidelné katechezi při generální audienci: Buďme křesťany a v modlitbě všechno odevzdávejme Bohu a pěstujme ideály! S pohledem upřeným na Fatimu před 100 lety můžeme doplnit: Odevzdejme se také pod ochranu Neposkvrněného Početí, skryjme se s důvěrou pod ochranný plášť Panny Marie. A jaké že ideály bychom měli pěstovat? Vyčteme to u P. Mieczysława Piotrowského TChr: ideály Kristovy. (str. 6-7) Nakonec, kdo jiný by měl Kristovy ideály uvádět na

Editorial

tomto světě v život, když ne ti, kteří se pyšní tím, že nesou jeho jméno – křesťané? Vždyť vždy, když lidstvo odmítá Boha a jeho svatá práva, vede to ke vzniku totalitních systémů a genocidy, k úpadku kultury, ke ztrátě svobody a k morální degeneraci společnosti. Co prožíváme dnes, 100 let od fatimského zjevení? Odpověď je zřejmá...

Jestliže svět odmítá Boha a kráčí vstříc dalším a dalším katastrofám, jež mohou pro lidstvo znamenat i katastrofu definitivní, kdo jiný než my, křesťané, máme vnášet do tohoto světa naději, která nehasne: světlo Kristovo? Jestliže Ježíš Kristus o Velké noci přemohl brány smrti a vytrhl člověka z moci satanovy, co ještě více mohl pro spásu lidské duše udělat? On, Bůh, vškerému lidskému pokolení všech následujících epoch naprosto zřetelně připomněl: Život zde na zemi najde svůj opravdový význam v nebi. (str. 9-10) Čili to, jak každý jednotlivý člověk žije a smýšlí zde na zemi, zapisuje si pro věčnost a směřuje svou duši přesně tam,

kam chce jeho svobodná vůle. Nebe je krásný cíl, avšak nesmíme nikdy zapominat ani na realitu pekla...

A právě proto, aby mnohé lidské duše došly spásy, rozhodl se Bůh pomoci skrze Pannu Marii ve Fatimě, a to způsobem od zmrtvýchvstání Krista zcela ojedinělým: učinil sluneční zázrak v předpovězeném čase i místě, který dodnes nikdo vědecky nevysvětlil. (str. 10-13) A dostáváme se opět k otázce položené na začátku... Co by člověk ještě mohl po Bohu chtít, aby uvěřil, obrátil se a přijal jeho, Trojjediného Boha, do svého srdce, aby umožnil jeho působení na cestě spásy a nepřenechával pole působnosti odvěkému nepříteli lidské duše – ďáblu? Opravdu, Fatima v roce 1917 je pro každého z nás výzvou: Jdi a žij naplno Kristovými ideály, neboť jsi dostal vše, co potřebuješ k tomu, abys dosáhl cíle – věčné spásy.

„Svatá Hyacinto a svatý Františku Martovi, orodujte za nás! Maria, Matko Boží Neposkvrněná, ved' nás bezpečně k Trojjedinému Bohu, jenž žije a kraluje po všechny věky věků! Amen.“

Daniel Dehner

Vinice je jedním z nejvzácnějších sadů, kterému každý majitel věnuje mimořádnou péči a lásku. Tvůj Pán a Mistr se už potřetí vrací k tomuto obrazu. Není divu, je právě doba, kdy všude kolem něho dozrává vzácné víno.

Ale to, co dnes uslyšíš, je jeho nejsmutnější podobenství, ve kterém se obrací ke svému vlastnímu, Otcem vyvolanému národu. Je to podobenství, které s bolestí připomíná minulost a s ještě větší bolestí předpovídá velmi blízkou budoucnost, neboť smrt jediného Syna a Dědice je již přede dveřmi a přiblížila se i budoucnost, která bude následovat a postihne *zlé vinaře*. Pokus se domyslet, s jak bolestnými pocity rozmlouvá Pán tváří v tvář právě s těmi, pro které i ta nejvyšší oběť, jaká vůbec může být přinesena, bude nakonec marná!

Uvaž, jak úžasnou moc dal Bůh člověku, když nakonec i On sám se svou nekonečnou obětí zůstává před jeho svobodným rozhodnutím bezmocný. Tvůj Bůh a Stvořitel tě vybavil schopností, že můžeš jeho samého i jeho nesmírnou Oběť buďto přijmout, nebo odvrhnout. Můžeš to pochopit?

Ačkoliv je všemohoucí, vyhýbá se přímo úzkostlivě všemu, co by představovalo přinucení nebo nátlak na tvou svobodu. Spoléhá jen na to, že sám pochopíš a oceníš jeho laskavou péči, že uvítáš s radostí jeho nejušlechtlejší a nejnezištnější záměry, pro které tě stvořil podle plánu, který od věčnosti chová ve svém nejdobrotivějším Srdci.

Vysadil tě jako vinici. Obdělal ji se vši pečlivostí, *okopal, očistil od kamení, zkypril, zavlažil, osadil tou nejušlechtlejší révou*. Zajistil tvoji ochranu bezpečnou zdí a ochrannou věží, připravil všechno potřebné a svěřil tuto vinici s důvěrou do tvé péče. Udělal to ještě dříve, než sis to mohl uvědomit a mohl o cokoliv požádat. *Co měl ještě udělat, a neudělal, aby zajistil tvé blaho? Myslíš, že je to příliš, když očekává od tebe podíl z dobré sklizně? Až budeš jednou skládat účty ze svého správcovství, uvidíš, že si z toho, cos mu odvedl, nenechal pranic pro sebe, ale uložil ti to na nekonečný úrok, že všechno tvé dobro investoval tak, aby vynášelo více, než si vůbec můžeš představit.*

Ukradená vinice

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

*Kámen, který stavitelé zavrhli,
stal se kvádrem nárožním.*

Ponechal ti však naprostou volnost odvádět či neodvádět, pečovat o vinici, nebo ji nechat ladem, můžeš otevřít její ohradu, aby ji *obírali všichni, kdo chodí kolem, pustošil ji kanec z lesa a spásala ji polní zvěř*. Pokud se ovšem zachováš takto, pak ti každá připomínka Hospodářovy lásky a péče může připadat jako projev nepřátelství, jeho vyslanci ti budou nepřijemní a bude se ti zdát, že tě ohrožují. Může to dojít tak daleko, že i Hospodářova Syna *vyvlečeš ven a zabiješ*, a to ne jednou, ale znovu a znovu opakovaným těžkým hříchem, vše v bláznivé naději, *že dědictví bude tvoje*.

Tak jako Ježíš ví, že ti, se kterými právě mluví, ještě více zanevrou a budou nakonec žádat *Ukřižuj ho!*, a přece proti nim vůbec nic nepodniká, tak ani tobě nebude bránit, jestliže si usmyslíš třeba i to, že na něho vztáhneš ruku. A nejen ty. Kdokoliv z lidí to může udělat. Zeptej se Pána, kolik je zpustlých vinic. Čekal, že ponesou hrozny, jak to, že přinesly plané plody? Co zlého jim učinil, že ho odtud odvedli a zabili?

Pohne tě hluboký Ježíšův smutek a jeho blízká předpověď k tomu, abys dal správný směr svému rozhodnutí? Nebo chceš otálet, až tě zavalí *kámen, který stavitelé zavrhli*? Nemohlo by tě potkat nic horšího, než kdyby *bylo od tebe odňato Boží království a dáno tomu, kdo ponese jeho ovoce*. Jak se rozhodneš?

Ten výnos, který by se mohl urodit na vinici tvého srdce, mohl by alespoň něčím přispět na úhradu těch nedozírných škod, pro které Ježíš pláče s nemenší bolestí, s jakou bude zanedlouho plakát nad budoucí zkláskou svého milovaného Města. Máš úplnou svobodu rozmnožovat jeho bolest, nebo se přičinit o zušlechtění a zvelebení svěšené vinice, aby *neplořila odporná pláňata, ale hrozny*.

Bože zástupů, vrať se, shlédni, podívej se a pečuj o tuto révu! Ochraňuj, co tvá pravice zasadila, výhonek, který sis vypěstoval.

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 5,1-7

Zazpívám (píseň) svého přítele, píseň svého miláčka o jeho vinici. Vinici měl můj přítel na úrodném svahu. Okopal ji, očistil od kamení, osázel ji ušlechtilou révou. Uprostřed postavil věž, i lis v ní vyhloubil: čekal, že ponese hrozny, ona však plodila pláňata. Nyní tedy, obyvatelé Jeruzaléma, judští mužové, sud'te mezi mnou a mou vinicí! Co jsem měl ještě udělat své vinici, a neudělal jsem? Když jsem čekal, že ponese hrozny, proč přinesla plané plody? Teď vám ukážu, co udělám své vinici: odstraním její plot, že bude pastviskem, rozbořím její zeď, že ji rozšlapou. Udělám z ní pustinu, nebude ořezána ani okopána, vzroste v ní trní a hloží. Mrakům dám příkaz, aby ji neskropily deštěm. Vinicí Hospodina zástupů je dům Izraele, Judovci - jeho milou sazenicí. Čekal spravedlnost, a hle - nepravost, (čekal) právo, a hle - bezpráví!

2. čtení - Flp 4,6-9

Bratři! O nic nemějte starost! Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním. Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomýšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši. Konečně, bratři, mějte zájem o všechno, co je pravdivé, co je čestné, co je spravedlivé, co je nevinné, co je milé, co slouží dobré pověsti, a o každou zdatnost nebo činnost, která si zasluhuje chválu. Dělejte i nadále to, čemu jste se ode mě naučili, co jste ode mě převzali, ode mě slyšeli a na mně viděli. A Bůh, dárce pokoje, bude s vámi.

Pokračování na str. 12

Nad mužem své pravice drž svoji ruku, nad synem člověka, letorostem, jejíž sis vypěstoval.

Už od tebe neustoupím!⁽¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Ž 80,15-16.18-19

Sv. Meinhard

Patron Lotyšska. Muž, jenž měl lví podíl na pokřesťanstění této baltské země, po čemž toužil dlouhá desetiletí ve svém segeberském klášteře. Svatý Meinhard z Rigy, jak je také nazván...

Narodil se okolo roku 1135 s největší pravděpodobností v severní části dnešního Německa. Lze to usoudit podle toho, že byl členem augustiniánské řeholní komunity v Segebergu, v klášteře ležícím nedaleko Hamburku. Toto je de facto první zmínka o něm, jinak o jeho původu či dětství nevíme vůbec nic. Další informace jsou známy hlavně díky dílu *Chronicon Lyvoniae* z pera kronikáře Jindřicha Lotyše.

Meinhard toužil hlásat Krista tam, kde ho ještě neznají, což se mu splnilo relativně pozdě. Když někdy v roce 1182 dostal povolení od svého představeného k misionářské službě, táhlo mu už na padesát, což byl dle tehdejších měřítek značně pokročilý věk. Doplnul přes Baltské moře k livonským břehům (Livonsko je země, jež se rozprostírala zhruba na území dnešního Lotyšska a Estonska), přesněji do Rižského zálivu k ústí řeky Západní Dviny. O těchto oblastech se dozvěděl od kupců, kteří s tamními obyvateli vydatně obchodovali. Spolu s jinými (např. cisterciáckým mnichem Theodorikem) pak zahájil misionářskou činnost mezi místním pohanským obyvatelstvem, kterou svěřil pod ochranu Matky Boží, stejně jako celé toto území, což později, v roce 1215, potvrdil papež Inocenc III., jenž nazval Livonsko přímo Zemí Panny Marie – Terra Mariana.

Livonsko nebylo územím, na něž by dosud noha misionářova nevstoupila. Meinhard navázal na neúspěšné misie Dánů. Sídlem severoněmeckých misionářů se stalo dnešní Ikšķile (v překladu to znamená *První osada*), kde o dva roky později vystavěli na tomto území první křesťanský chrám – dřevěný. Právě ze středu Livonců vzešli první křesťané, příklad jim dali jejich významní velmožové Ilo a Venzo. Meinhard na zdejší lid zapůsobil i tím, že jej vehementně bránil před agresivními nájezdy Litvinů. Slíbil jim, že dají-li se pokřtít, vystaví pro ně kamenný hrad, který Litvini nedobudou. Jak slíbil, tak i učinil – najal stavbaře z dnešního švédského Gotlandu, kteří

krom hradeb vystavěli i mariánský chrám, jenž nahradil původní dřevěný. Meinhard byl v roce 1186 jmenován prvním biskupem Livonska – jmenoval ho brémský biskup Hartwig II., pod jehož diecézi toto misijní území spadalo, dva roky poté toto jmenování potvrdil i papež Klement III. A začali sem přijíždět další hlasatelé Kristovy radostné zvěsti.

Zvláštností této misie je i fakt, že Meinhard a jeho druhové pocházeli z oblasti, kde sídlili potomci kmene Vagrů, což byli příbuzní Polabských Slovanů, zavedli tedy do místního jazyka, resp. do křesťanské terminologie i něco ze své mateřštiny. Pro misijní účely nechal biskup Meinhard zřídit v Segebergu něco na způsob přípravného formačního institutu, kde byli budoucí misionáři formováni pro potřeby evangelizace v Livonsku. Zájemců bylo docela dost a nejen z okolí Segebergu či Hamburku, což Meinhard, jenž usiloval zejména o to, aby měl k dispozici co možná nejvíce kněží, přijímal s velkým uspokojením. Pochopitelně sem posílal i mladé muže z řad livonských konvertitů. Sám nezapomněl na své kořeny a v Ikšķile založil augustiniánský klášter.

V nově vybudovaném hradu patřila podle předchozí dohody jedna pětina misionářům, zbylé čtyři pětiny pak Livoncům. Přítomnost příslušníků více řádů a také diecézních kněží na jednom místě způsobovala mezi nimi třenice. Tyto různé těžko chápali čerství konvertité či pohané. Nedovedli přijmout, že se vyznačící jedné víry tak odchyľují v řadě věcí, jako je například odlišný hábit či rozdílné zachování regulí platných pro ten či onen řád. Meinhard o problému informoval papeže Klementa III. a ten vyšel vstříc jeho návrhu-prosbě unifikovat vzhledem ke specifickým podmínkám v tomto kraji řeholní život různých řádů. Zmíněné zvláštní privilegium spočívalo v osvobození řeholníků od jejich vlastních regulí. Mohli přebývat i uprostřed pohanů, být s nimi v dennodenním styku a ne jen vycházet mezi ně zpoza kláštera na pár hodin denně. Moh-

li dokonce přijmout i některé prvky životního stylu místních.

Klementův následovník Celestin III. pak Meinhardovu misii obdařil ještě jedním privilegiem – mohl přivádět do „Terra Mariana“ kněze a řeholníky i proti vůli jejich představených. Z toho je vidět, jak papežům záleželo na lidu tohoto území a jaké pověsti se musel biskup Meinhard těšit.

Předchozí vyprávění může vzbuzovat dojem, že Meinhardova misie vzkvétala jedna radost a že se vše dařilo. Opak je pravdou, problémů bylo plno a jedním z nich byly právě i počáteční úspěchy misie. Ti z domorodců, kteří zatvrzele setrvali ve svém pohanství, snad zprvu pohlíželi na křesťanství jako na neškodnou záležitost a na mnichy v podivných hábitech jako na neškodné chlapíky. Jenže jak získávala nová víra stále více stoupců a jak přibývalo samotných cizích kněží, začali se pohané obávat, že cizinci postupně zaplaví jejich zemi a připraví je o domovy a jistoty zděděné po předcích. Navíc hlásali pro ně nepřijatelné věci stran rodinného života, monogamii, věrnost atd. Situace byla stále napjatější.

Meinhard hodlal načas opustit Livonsko a vydat se do německých zemí, Livonci jej však v obavě z nájezdu křižáků přemluvili, aby zůstal. Na oplátku slíbili, že všichni přijmou křest. Když však svůj slib nesplnili, odebral se Meinhard ke svému příteli cisterciákovi Theodorikovi do Turaidy. Tam ho jeden z obrácených Livonců varoval, že se jej zde pohané pokusí zabit. Meinhard se proto vrátil do Ikšķile, kde už se o jeho bezpečí postarali místní křesťané.

Poměry zde ale byly nadále vyhrcoené, proto vyslal biskup Meinhard do Říma posly, aby se poradil, jak má postupovat dál. Kolegium složené z 25 kardinálů jej povzbudilo, aby setrval na svém místě a aby v případě potřeby zažádal o pomoc Řád německých rytířů, tj. křižáky. Livonský biskup uposlechl a zůstal, avšak křižáky na pomoc nepřivolal. Ač nebyl odpůrcem násilné christianizace, chtěl Meinhard i v této drsné době a v drsné zemi používat pro hlásání radostné Kristovy zvěsti mírumilovné prostředky.

Další dva roky usilovně řídil misionářskou činnost ze svého sídla v Ikšķile, dílem úspěšně, dílem neúspěšně, a to až do úplného vyčerpání. Skonal pravdě-

podobně 11. října 1196 a pochován byl v ikškilském kostele, jehož stavbu kdy si inicioval.

Biskup Meinhard žil i umíral v pověsti svatosti. Už za života se mu připisuje zázrak: rozdával potřebným z biskupských špýcharů, až je jednou zcela vyprázdnil. Když pak přišli další prosebníci, neměl jim už co dát, přesto však vešel do jedné ze sýpek, zda tam přece jen něco nezbylo – a našel ji přeplněnou. A polský hejtman Karol Chodkiewicz byl přesvědčen, že za slavné vítězství nad spojenými vojsky Švédů a Rusů v bitvě u Kirchholmu léta Páně 1605 vděčí přímělu sv. Meinharda.

O datu Meinhardovy kanonizace nevíme nic bližšího. Určitě proběhla ještě v době (resp. na jejím sklonku), kdy ještě neexistovala praxe, v níž je prohlašování za svatého vyhrazeno výlučně nástupcům sv. Petra – v té době tak mohli činit ještě i biskupové. Až papež Řehoř IX. zavedl v roce 1234 novou praxi. Nicméně v roce 1225 sloužil v Ikškile, v chrámě vystavěném svého času právě biskupem Meinhardem, mši svatou papežským legátem Vilém z Modeny. Už tento akt by stačil k prohlášení Meinharda za svatého; s největší pravděpodobností měla návštěva papežského legáta v dalekém Livonsku přesně tento důvod. Původem německý kronikář Jindřich Lotyš pak ve své kronice končící rokem 1227 důsledně nazývá Meinharda svatým, což by si nedovolil, kdyby první biskup země zvané *Terra Mariana* nebyl za svatého prohlášen. V roce 1226 byly Meinhardovy ostatky převezeny do řížské katedrály Panny Marie Nanebevzaté. Z neznámých důvodů pak bylo na těchto územích od roku 1428 zakazováno ctít osoby, jež nebyly jako světcí potvrzeny přímo Římem. Oficiální schválení Meinhardova kultu tak obnovil až v roce 1993 na své apoštolské cestě do Lotyšska papež Jan Pavel II.

Meinhardův hrob v Rize se poté, co město i země ovládl luteránský živel, stal nedostupným pro případné katolické poutníky. V roce 1747 se do města potají vkradl luteránský hrabě de Liven spolu se svým přítelem, ruským generálem. Tělo zemřelého biskupa Meinharda našli neporušené, vyjmuli proto část relikvií – kousek prstu a cíp hábitu a odvezli je. I na základě tohoto prožitku se hrabě obrátil a stal se horlivým katolíkem.

Růženec 24 hodin

V měsíci říjnu již tradičně věnujeme pozornost Matce Boží, Královně posvátného růžence. Je to ona, která se v Lurdech v roce 1858 zjevila sv. Bernadettě s růžencem v rukou, a je to také ona, která nás při zjeveních ve Fatimě v roce 1917 vyzvala k jeho časté modlitbě. V těchto dnech, kdy si připomínáme 100. výročí zjevení ve Fatimě, chceme reagovat na tuto výzvu naší Milé Matky *čtyřiadvacetihodinovou modlitbou posvátného růžence*.

Přijměte pozvání k účasti i vy, milí čtenáři, a přidejte se k nám. Svou osobní účastí můžete vstoupit do této čtyřiadvacetihodinové modlitby v libovolném čase. **Růženec 24 hodin**, jak zní název této modlitební aktivity, bude probíhat

ve dnech 12. – 13. října 2017

v klášterním kostele bratří dominikánů v Olomouci.

Bližší informace a možnost registrace naleznete na www.ruzenec24.op.cz.

Výchova k naději – dokončení katecheze Sv. otce ze str. 2

je příslibem života, který opět ukazuje, že je silnější než smrt. Každá láska, která vzniká, je proměňující mocí, která prahne po štěstí. Ježíš nám dal světlo, které září v temnotách: braň jej a chraň. Toto jediné světlo je největším bohatstvím, které bylo svěřeno tvému životu.

A především sni! Neměj strach snít. Sni! Sni o světě, který ještě není vidět, ale jistě nadejde. Naděje nás vede, abychom věřili v existenci stvoření, které sahá až ke svému definitivnímu naplnění, až bude Bůh všechno ve všem. Lidé mající představivost darovali lidstvu vědecké a technologické objevy. Překročili oceány, vstoupili do zemí, kam dosud nikdo nevstoupil. Lidé pěstující naději jsou také těmi, kdo přemohli otroctví a přičinili se o lepší životní podmínky na této zemi. Pomyslete na tyto lidi.

Buď odpovědný za tento svět a život každého člověka. Pomysli, že každá nespravedlnost páchaná na chudáky je otevřená rána a uměňuje tvoji vlastní důstojnost. Život nekončí s tebou a na tento svět přijdou další pokolení, která vystřídají to naše, a ještě mnohá jiná. Každý den pros Boha o dar odvahy. Pamatuj, že Ježíš přemohl strach kvůli nám. On přemohl strach! Naš nejproradnější přítel nezmůže nic proti víře. A když na tebe uprostřed životních těžkostí dolehne strach, vzpomeň si, že nežiješ jenom pro sebe. Ve křtu byl tvůj život již pohroužen do tajemství Trojice a ty patříš Ježíši. A kdyby tě jednoho dne zachvátil

děs anebo sis myslel, že zlo je příliš velké, aby bylo možné mu čelit, pomysli jednoduše na to, že Ježíš žije v tobě. A On si chce skrze tebe svojí mírností podrobit všechny nepřátele člověka: hřích, nenávisť, zločin, násilí, všechny naše nepřátele.

Stále měj odvalu pravdy, ale pamatuj, že nejsi nadřazen nikomu. Pamatuj na to: nejsi nadřazen nikomu. I kdybys zůstal jediným, kdo věří v pravdu, nevyhybej se přítomnosti lidí.

I kdybys žil v mlčení poustevny, nos v srdci utrpení každého tvora. Buď křesťanem a v modlitbě všechno odevzdávej Bohu. A pěstuj ideály. Žij pro něco, co převyšuje člověka. A kdyby tě jednoho dne tyto ideály měly žádat, abys draze zaplatil, nikdy je nepřestaň nést ve svém srdci. Věrnost dosáhne všeho.

Když pochybíš, povstaň. Nic není lidštějšího než pochybit. A tato pochybení se ti nemají stát vězením. Nebuď uvězněn ve svých pochybeních. Syn Boží přišel nikoli kvůli zdravým, nýbrž kvůli nemocným, a tudíž přišel i kvůli tobě. A kdybys v budoucnu pochybil znovu, neboj se a povstaň! Víš proč? Protože Bůh je tvůj přítel.

Zachvátili tě hořkost, pevně věř ve všechny lidi, kteří ještě pracují pro dobro: v jejich pokoře je zárodek nového světa. Stýkej se s lidmi, kteří opatrují srdce jako srdce dítěte. Uč se z údivu, pěstuj úžas. Žij, miluj, sni, věř. A s milostí Boží nikdy nezoufej.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan

„Obráťte se a věřte evangelium“

Před sto lety, od května do října 1917, se každého 13. dne v měsíci v portugalské vísce Fatima šestkrát zjevila Matka Boží trojici malých dětí: Lucii dos Santos (10 let) a sourozencům Martovým – Františkovi (9 let) a Hyacintě (7 let).

Byla to mimořádně dramatická doba v dějinách lidstva. Probíhala tehdy 1. světová válka, která vedla ke zkáze Evropy. Papež Benedikt XV. si byl vědom závažnosti situace, a proto 5. května 1917 začal nověnu ke Královně míru. V předposlední den nověny, 13. května, se Matka Boží zjevila ve Fatimě trojici malých dětí a předávala jim poselství určené všem křesťanům a všemu lidstvu.

Důrazná výzva k obrácení

Matka Boží nám ve Fatimě připomněla, že odmítnutí Krista a křesťanského systému hodnot je největší tragédií člověka a celých národů, je to větší hrozba než atomová válka a nejhorší katastrofa.

Sestra Lucie zdůraznila, že prostřednictvím fatimských zjevení „Bůh chtěl světu připomenout nutnost vyhnout se hříchu a povinnost přinést Bohu zadostiučinění za hříchy prostřednictvím modlitby a pokání“.

„Obráťte se a věřte evangelium“ – toto Ježíšovo přání bylo dramatickým způsobem lidstvu připomenuto ve fatimských poselstvích. „Poselství z Fatimy je ve své podstatě výzvou k obrácení a k pokání, jakož i k evangelium. Toto volání zaznělo na počátku 20. století a odtud bylo namířeno obzvláště do tohoto století,“ pronesl ve Fatimě 13. května 1982 svatý Jan Pavel II. Řídíc se mateřskou láskou a péčí o každého člověka, Panna Maria připomněla, že největší hrozbou pro člověka je hřích, setrvávání v hříchu a zřeknutí se Boha. Takový postoj nakonec vede k věčné záhubě. Fatimské poselství je určené všem lidem a je obzvláště aktuální dnes. Panna Maria mluví o nutnosti modlitby, nabízí růženec a varuje před hrozbou morální degradace, poněvadž úpadek morálky s sebou nese války a vede k sebezničení. Zjevení ve Fatimě jsou zvláštním zásahem Boha, který dává celému lidstvu skutečný léčebný prostředek na hřích i války. Bůh nemůže vzít člověku

svobodu, ale skrze mimořádná znamení prosí o odmítnutí hříchu a o život podle zásad evangelia. Všechno však záleží na svobodné vůli člověka, na tom, zda si vybere dobro či zlo. Proto je fatimské poselství výstrahou před hroznými následky odmítnutí Boha a jeho práv.

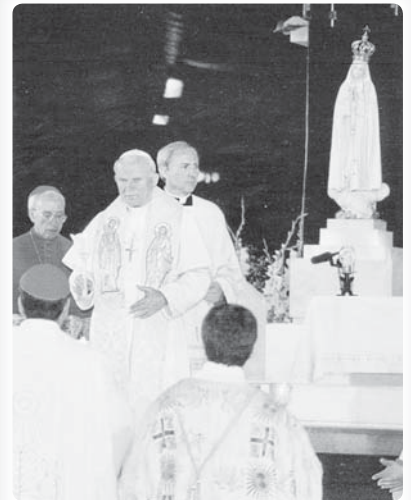
Matka Boží během svých zjevení vyzvala k víře v Boha v Nejsvětější Trojici Jediného, který je láska a touží všechny spasit. Připomínala existenci nebe, očistce a pekla, skutečnou přítomnost Krista v Eucharistii, nutnost modlitby a půstu, vybízela k životu ve shodě s učením katolické církve.

Odkud pochází název „Fatima“?

V 8. století ovládli Iberský poloostrov muslimové. Teprve v roce 1139 se Portugalci osvobodili od jejich nadvlády. Když muslimští Maurové opouštěli Portugalsko, vzal křesťanský rytíř Don Goncalo do zajetí Fatimu, krásnou dceru muslimského knížete, která dostala jméno na počest první dcery Mohamedovy. Don Gon-

*Fatimští vizionáři:
Lucie, František a Hyacinta*

Matka Boží ve Fatimě připomenula, že největší hrozbou pro lidstvo je odmítnutí Boha a jeho práv

calo se do ní zamiloval a ona jeho lásku opětovala. Nechala se pokřtít a přijali svátost manželství. Žel, rok po svatbě Fatima zemřela. Don Goncalo tehdy vstoupil do cisterciáckého kláštera a místo, kde byla jeho žena pochována, nazval k jejímu uctění „Fatima“.

Sluha Boží arcibiskup Fulton J. Sheen potvrdil, že k tomu, abychom mohli plně porozumět obsahu fatimského poselství, je třeba si uvědomit, že Matka Boží se objevila v obci s muslimským názvem. Takto nám Panna Maria touží objasnit, že pro návrat míru je nutné také obrácení muslimů. Proto je naší povinností se modlit za jejich obrácení a tam, kde to je možné, se s nimi dělit o evangelium, o radostnou zvěst o spáse, kterou nám dává Ježíš Kristus.

Hodina dějepisu

Z pohledu na 100 let od fatimských zjevení víme, že v uplynulém 20. století přišla velká krize víry. To právě tehdy se k moci dostali ateisté, a to jak komunisté, tak fašisté, což v krátkém čase dovedlo k nejstrašnějším genocidám v historii lidstva. Pro nenávisť k nim zahynulo ve 20. století více křesťanů než v prvních 19 stoletích po narození Krista! Je třeba připomenout neobyčejně krvavé pronásledování katolické církve v Mexiku (1926–1930) ateisticko-zednářskou vládou planoucí nenávisť vůči věřícím. Tisíce kněží a věřících byly zavražděny jenom proto, že se odmítli vzdát víry v Krista. Podobná situace byla ve Špa-

nělsku (1936–1939), kdy ateistická vláda komunistů a socialistů, vedená nenávisť ke křesťanům, nechala pozabít 13 biskupů, 4184 kněží, 2648 řeholnic a řeholníků a desítky tisíc věřících.⁽¹⁾

Katolickou církev považovaly totalitární systémy za největšího nepřítele, kterého je třeba zničit. Konečným cílem komunistů stejně tak jako hitlerovců bylo úplné zničení křesťanství. Proto tak bezohledně a bestialním způsobem mučili a vraždili duchovenstvo a další věřící lidi stejně v lágrech sovětských, jako i v hitlerovských koncentračních táborech.

Dějiny nás učí, že kdykoliv byl odmítán Kristus i celý systém hodnot, který On odkázal, vždycky to vedlo ke vzniku zločinných totalitních systémů a genocidy, k úpadku kultury, ke ztrátě svobody a k morální degeneraci společenství – a tedy ke stvoření opravdového pekla na zemi. Tak vlastně Matka Boží ve Fatimě připomněla, že největším ohrožením pro lidstvo je odmítnutí Boha a jeho práv, právě skrze tu nejvíce rozšířenou mentalitu takového života, jako by Bůh neexistoval; jakož i ateismus v podobě komunistické, fašistické, satanistické nebo propagované ideologii genderu.

Projevem současné krize víry v Evropě je morální úpadek, projevující se nedostatkem úcty k životu, zabíjením nenarozených dětí ve velkém, uplatňováním eutanazie, sexuální nevázaností, používáním antikoncepce, růstem rozvodů i drogové závislosti

ti apod. Odmítnutí křesťanského systému hodnot vede vždy k zločinnému totalitarismu moci a následně k sebezničení. Proto jsou tak velice nebezpeční ti politici a ty politické strany, které propagují potraty, eutanazii, pornografii, morální permisivismus nebo ideologii genderu.

Svatý Jan Pavel II. píše: „Když v mnoha zemích padly ideologie, které spojovaly politiku s totalitním pojetím světa – především marxismus – vynořuje se dnes neméně závažně nebezpečí popírání základních lidských práv člověka, když si státní správa přivlastňuje i náboženskou otázku, sídlící v srdci každé lidské bytosti. Je to *nebezpečí spojení demokracií s etickým relativismem*, jež odebrává občanskému soužití každý spolehlivý morální opěrný bod a ještě radikálněji je zbavuje uznávání pravdy. »Neexistuje-li žádná konečná pravda, která řídí politické jednání a dává mu orientaci, lze ideje a přesvědčení snadno zneužít pro mocenské účely. Jak dokazuje historie, demokracie bez hodnot se snadno mění v otevřenou nebo skrytou totalitu.«⁽²⁾“ (*Vérité splendor*, 101).

Z Mítujcie się! 2/2017 přeložila -vv-

Poznámky:

⁽¹⁾ Českému čtenáři je jistě známá situace u nás v době nacistické a komunistické diktatury... [pozn. red.]

⁽²⁾ Encyklika *Centesimus annus* (1. 5. 1991), 46: AAS 83 (1991), 850.

Evropský parlament: Ochrana nenarozených dětí je násilím na ženách

Evropský parlament přijal usnesení, které vyzývá všechny země EU, aby ratifikovaly Istanbulskou úmluvu – Úmluvu Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí. Europoslanci tak ale zároveň odsouhlasili, že zabíjení nenarozených dětí nemá být považováno za formu násilí na ženách.

V usnesení stojí: „*Odpírání sexuálního a reprodukčního zdraví a služeb souvisejících se sexuálními a reprodukčními právy, včetně bezpečného a legálního přerušování těhotenství, představuje jednu z forem násilí páchaného na ženách a dívkách.*“

Pro usnesení hlasovalo 489 poslanců, 114 bylo proti, 69 se zdrželo hlasování. Z českých europoslanců hlasovali proti pouze Michaela Šojdrová, Pavel Svoboda a Tomáš Zdechovský.

Ke státům, které Istanbulskou úmluvu ještě neratifikovaly, patří i Česká republika, která ji zatím podepsala jako jedna z posledních v květnu 2016. Úmluva např. žádá členské státy, aby financovaly programy na provádění politiky rovnosti mužů a žen. Právě tato úmluva pokládá za opatření, které vede k boji proti násilí páchanému na ženách. Zodpovědnost za tato témata však nemá EU, ale jednotlivé členské státy, v jejichž kompetenci je vzdělávání, prevence, postihování pachatelů a poskytování konkrétní pomoci obětem.

Zabíjení počatých dětí v lůně matek není výrazem zájmu o zdraví žen. Zároveň není důvod pro to přijímat jakékoliv závazné mezinárodní dokumenty...

Zdroj: HPŽ ČR, 15. 9. 2017

*Panna Maria hovoří o nutnosti modlitby.
Nabízí růženec a varuje před hrozbou morální degradace.*

Fatima: Chronologie událostí

PŘED ZJEVENÍM PANNY MARIE

- 1154:** První portugalská královna Mafalda nechává ve Fatimě vybudovat mariánský kostel.
- 16. 10. 1454:** V dominikánském klášteře v Albi v Itálii umírá sestra Filipa Savojská a prorokuje zjevení Panny Marie ve Fatimě.
- 28. 3. 1907:** V Aljustrelu se rodí Lucie dos Santos.
- 11. 6. 1908:** Tamtéž se rodí František Marto, její bratranec.
- 11. 3. 1910:** Tamtéž se rodí Hyacinta Marto, Františkova sestra.
- 1915:** Lucie a další tři pastýřky, sestry Maria Rosa, Teresa Matias a Maria Justino, mají od dubna do října tři vidění anděla.
- 1916:** Lucii, Hyacintě a Františkovi se třikrát – na jaře, v létě a na podzim – zjevuje „anděl Portugalska, anděl míru“.
- 5. 5. 1917:** Papež Benedikt XV. nechá do loretánských litanii vložit invokaci „Královno míru, oroduj za nás!“

SAMOTNĚ ZJEVENÍ PANNY MARIE

- 13. 5. 1917:** Panna Maria se poprvé zjevuje Lucii, Hyacintě a Františkovi v Cova da Iria u Fatimy. Papež Benedikt XV. v Sixtinské kapli v Římě světil na biskupa Eugenia Pacelliho, tj. budoucího papeže Pia XII.
- 13. 6. 1917:** Druhé zjevení Panny Marie.
- 13. 7. 1917:** Třetí zjevení Panny Marie, při němž předává vizionářům „tajemství“ o třech částech.
- 13. 8. 1917:** Vizionáři jsou hejtmanem okresu uvězněni v městě Vila Nova de Ourém.
- 19. 8. 1917:** Čtvrté zjevení Panny Marie na místě zvaném Valinhos.
- 13. 9. 1917:** Páté zjevení Panny Marie opět v Cova da Iria.
- 13. 10. 1917:** Poslední zjevení Panny Marie, při němž dochází k velkému slunečnímu zárazu.

PO ZJEVENÍ PANNY MARIE

- 4. 4. 1919:** František umírá v rodném domě v Aljustrelu.
- 20. 2. 1920:** Hyacinta umírá v nemocnici Dona Stefania v Lisabonu.
- 25. 10. 1925:** Lucie přichází do Pontevedry ve Španělsku, aby se stala sestrou řeholní kongregace sv. Doroty. Dne 2. 10. 1926 zahajuje noviciát a zůstane v kongregaci 22 let.
- 10. 12. 1925:** Lucii se v Pontevedře zjevuje Panna Maria s Ježíškem a žádá pobožnost prvních pěti sobot na smír hříchů proti svému Neposkvrněnému Srdci.
- 13. 6. 1929:** Lucii se v klášteře v Tuy ve Španělsku zjevuje Pán Ježíš s poselstvím, že přišla chvíle, aby dala „svaté církvi poznat jeho přání zasvětit Rusko“; pak ji vede ke kontemplaci tajemství Nejsvětější Trojice.
- 13. 10. 1930:** Mons. José Alves Correia da Silva, biskup v Leíře, prohlašuje zjevení ve Fatimě za autentické.
- 13. 10. 1931:** Portugalští biskupové zasvěčují svou zemi Neposkvrněnému Srdci Mariinu, což zachrání Portugalsko před hrůzami 2. světové války.

- 12. 9. 1935:** Tělo Hyacinty je při exhumaci shledáno neporušeným.
- 25. 1. 1938:** Nebeská záře ohlašuje podle fatimského poselství počátek 2. světové války, jež pak vypukne 1. 9. 1939.
- 31. 8. 1941:** Lucie z příkazu biskupa v Leíře zapisuje první dvě části fatimského tajemství.
- 8. 12. 1942:** Papež Pius XII. v chrámu sv. Petra v Římě zasvěcuje svět a Rusko Neposkvrněnému Srdci Panny Marie; již předtím, 31. 10. 1942, tak učinil ve svém rozhlasovém poselství do Portugalska.
- 3. 1. 1944:** Lucie zapisuje třetí část fatimského tajemství.
- 13. 5. 1946:** Kardinál Benedetto Aloisi Masella jménem papeže korunuje sochu Panny Marie ve Fatimě.
- 25. 3. 1948:** Lucie vstupuje do karmelitánského kláštera v portugalské Coimbře, kde zůstane až do konce svého života.
- 13. 10. 1951:** Kardinál Federico Tedeschini jménem papeže ukončuje ve Fatimě Svatý rok.
- 7. 7. 1952:** Pius XII. publikuje apoštolský list *Sacro vergente anno*, v němž zasvěcuje Rusko Neposkvrněnému Srdci Panny Marie.
- 4. 4. 1957:** Zapečetěná obálka s třetím fatimským tajemstvím je předána do tajného archivu Posvátného officia v Římě.
- 3. 2. 1964:** Během II. vatikánského koncilu 510 koncilních otců bezúspěšně žádá papeže o oficiální zasvěcení Ruska Mariinu Neposkvrněnému Srdci.
- 13. 5. 1967:** U příležitosti 50. výročí zjevení putuje do Fatimy papež Pavel VI.
- 13. 5. 1981:** Na náměstí Sv. Petra v Římě je na papeže Jana Pavla II. spáchán atentát.
- 13. 5. 1982:** Jan Pavel II. putuje do Fatimy, aby poděkoval Panně Marii za záchranu života při atentátu.
- 25. 3. 1984:** Jan Pavel II. ve spojení s biskupy celého světa na náměstí Sv. Petra v Římě zasvěcuje svět a implicitně Rusko Neposkvrněnému Srdci Panny Marie.
- 13. 5. 1984:** V ruském Severomorsku vybuchuje sklad atomových zbraní, což Sovětskému svazu znemožní započít válku.
- 13. 5. 1991:** U příležitosti 10. výročí atentátu Jan Pavel II. podruhé putuje do Fatimy.
- 13. 5. 2000:** Jan Pavel II. potřetí putuje do Fatimy, aby blahorečil Hyacintu a Františka; na konci mše je oznámeno, že bude publikováno třetí fatimské tajemství.
- 26. 6. 2000:** Kongregace pro nauky víry zveřejňuje třetí fatimské tajemství s teologickým komentářem svého prefekta, kardinála Josepha Ratzingera.
- 13. 2. 2005:** V klášteře v Coimbře umírá sestra Lucie.
- 13. 5. 2010:** Papež Benedikt XVI. putuje do Fatimy.
- 13. 5. 2017:** Hyacinta a František byli ve Fatimě svatořečeni papežem Františkem.

P. Štěpán Maria Filip OP
Zdroj: RC Monitor (Redakčně doplněno)

Ve Fatimě nám Matka Boží připomínala poslední věci

Každé zjevení se zdá být podobné všem ostatním, protože v jeho centru je vždycky výzva k modlitbě a pokání. Současně se však odlišují od sebe navzájem právě tím, že vyzvedají zvláštní aspekt víry. Aurou, která obklopuje Lurdy, je mírnost. Charakteristické pro ně je, že se Maria při žádné jiné příležitosti tolik neusmívala. (...) Ostatně nesmíme přitom zapomenout, že sdělení v jeskyni, že ona je Neposkvrněné Početí, řeklo něco velmi významného a vyzvalo všechny k pokání a modlitbě za sebe sama a také za hříšníky. Ale sdělení v klidné náladě, bez hrozby trestu. Přesně toto je tím hlediskem, které většinu lidí vábí do Pyrenejí.

Atmosféra Fatimy se naproti tomu jeví převážně jako eschatologická, apokalyptická – ale se smířlivým a nadějným závěrem. Je zřejmé, že hlavní důvod zjevení v Portugalsku spočívá v tom, připomenout lidem obrovskou vážnost pozemského života. Ten není nakonec ničím jiným než krátkou přípravou na opravdový život, na věčnost, věčnost radosti, ale také tragiky. Připomíná milosrdenství, současně však také spravedlnost Boží.

Žádný povolný strýček

Současné jednostranné zdůrazňování milosrdenství zapomíná na vážnost, což je pro katolíky typické. Tak vidíme v Bohu milujícího Otce, který nás čeká s otevřenou náručí, současně ale také soudce, který na své neomylné váze zvažuje dobré a zlé. Ano, očekává nás ráj, ale to předpokládá, že jsme malé a velké talenty, které nám byly svěřeny, využili tak, jak jen to bylo možné.

Bezpochyby: Bůh katolíků není sadistický jako kalvinistů, který podle libosti rozděluje lidi na dvě skupiny: tu, která je předurčena pro ráj, a tu, kterou odjakživa očekává peklo. (...) Ne, Bůh katolíků nemá opravdu nic společného s takovým zkreslením. Ale on také není dobromyslný, povolný, tolerantní strýček, kterému je všechno dobré a který přijímá všechno stejným způsobem...

I když to v uších některých dnešních lidí působí mrzutost a zlost, nabízí nám Kristus svobodu konečné volby pro celou věč-

nost: záchranu nebo zavržení. Proto nás může očekávat také peklo, které jsme sice „odstranili“, ale za cenu zaslepení jasných, opakovaně vyjádřených varování evangelia. V něm najdeme úchvatné pozvání Kristovo: „Pojďte ke mně, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím.“ A je tam mnoho jiných slov a gest, která jsou vyjádřením jeho něžnosti. Ale, ať se nám to líbí nebo ne, obsahuje evangelium také něco jiného. Je tu Bůh, který je nekonečně dobrý, ale také nekonečně spravedlivý, a v jehož očích proto není nepolepšitelný pachatel zla postavený na roveň s věřícím, který se snaží brát evangelium vážně, navzdory svým omezením a pádům, které zná každý člověk.

V katechismu, v tomto základním textu nauky církve, kompletně obnoveném, vyhotoveném na příkaz svatého Jana Pavla II. a pod zodpovědností tehdejšího kardinála Josepha Ratzingera, autoři napomínají: „Výpovědi Pisma svatého a nauka církve o pekle jsou výzvou k odpovědnosti, s níž má člověk užívat své svobody se zaměřením na svůj věčný osud. Současně jsou i naléhavou výzvou k obrácení.“ (KKC, 1036)

„Obráťte se!“

Jsou to právě tyto výzvy (ke zodpovědnosti a obrácení), které jsou jádrem poselství z Fatimy a které jsou stále naléhavější a aktuálnější. Určitě více než v době, kdy se Panna Maria zjevila v Cova da Iria.

Z katolických kázání už po desetiletí zmizelo to, co teologie nazývá posledními věcmi člověka: smrt, soud, peklo, ne-

be. Když jsou ale v Bohu obsaženy všechny ctnosti v nekonečné plnosti, může v něm chybět spravedlnost, která se v církvi počítá k základním ctnostem? Existuje řada teologů, dokonce známých a vážených, kteří chtějí vyoperovat z Pisma jednu podstatnou část tím, že odstraní to, co jim není vhodné, a myslí si, že jsou velkorysejší a lepší než Bůh. A tak říkají: „Peklo neexistuje. A jestli ano, pak je prázdné.“

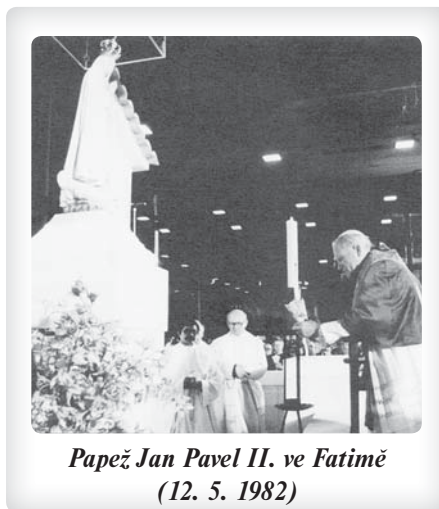
Je pravda, že církev vždycky prohlašovala, že některé z jejích dětí jsou jistě zachráněné tím, že je prohlásila za blahoslavené nebo svaté. Ale stejná církev ještě nikdy neprohlásila, že je někdo zavržen, protože ponechává Bohu poslední rozsudek. Tomu, kdo však přesto tvrdí, že peklo, pokud existuje, je prázdné, můžeme odporovat: „Prázdné? Ale to nevylučuje tu strašnou možnost, že bychom je my, ty a já, nemohli posvětit.“ (...)

Při nejdůležitějším zjevení, při tom ze 13. července 1917, se stalo to, co sestra Lucie 1941 popisuje ve slavném dopisu svému biskupovi: „To tajemství se skládá ze tří různých částí, z nichž dvě teď chci sdělit. První částí bylo vidění pekla. Naše Milá Paní nám ukázala velké ohnivé moře, které se zdálo být v hloubi země. Viděli jsme d'ábly ponořeny do tohoto ohně a duše jako by byly průhledně černé nebo hnědé, žhnoucí uhlíky v lidské podobě. Pohybovaly se v ohni, vyhazovány nahoru z plamenů, které samy ze sebe vystupovaly z oblaků kouře. Padaly do všech stran jako jiskry při velkých ohních, jako by bez tíže a rovnováhy, za bolestného řevu a výkřiků zoufalství, které vyvolávaly třesení a strnulost hrůzou.“

Hyacinta, která zemřela o tři roky později jako desetileté dítě, byla vyděšena z toho, co v těchto několika okamžicích viděla, a na smrtelné posteli řekla: „Kdybych jen mohla hříšníkům ukázat peklo, udělali by všechno, aby se mu vyhnuli, tím že by svůj život změnili.“ (...)

Modlitba za hříšníky

K potvrzení ústředního významu poselství o nebezpečí být zavržen je ve Fatimě ještě následující sdělení: Zjevení naučilo vizionáře modlitbě, která se opakuje po každém desátku růžence. Modlitba,

Papež Jan Pavel II. ve Fatimě
(12. 5. 1982)

kteřá se v katolickém světě rozšířila všude, kde se lidé modlí růžencem. A ta zní:

„Ó, můj Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují.“

Jsou to slova zaměřená zcela na poslední věci a byla dětem řečena samotnou Matkou Boží. (...)

Přejděme ale k posledním řádkům zprávy svědkyně Lucie, v návaznosti na vizi strašného osudu nepolepšitelných hříšníků: „Pozvedli jsme oči k Naší Milé Paní, která plná dobroty a smutku řekla: Viděli jste peklo, kam přicházejí duše ubohých hříšníků. Aby se zachránily, chce

založit Bůh ve světě pobožnost k mému Neposkvrněnému Srdci. Když lidé budou konat, co vám řeknu, budou zachráněny mnohé duše.“

To je teď útěšný, zcela křesťanský a katolický rys... Pravda vyžaduje připomenout: Když lidem vybledne vážnost evangelia, upadnou do velkého rizika. Ale milosrdenství nebe nabízí ihned léčivý prostředek: ukryt se pod ochranný plášť Mariin a svěřit se jejímu Neposkvrněnému Srdci, otevřenému pro každého, kdo prosí o její mateřskou přímluvu...

K čemu tedy jsou zjevení? Fatima patří k významným odpovědím pro svět, který více a více – a dnes zvláště – zapomí-

ná na to, že život zde na zemi najde svůj opravdový význam ve věčnosti. Fatima je „tvrdé“ poselství, v dnešním vyjadřování bychom ji označili jako „politicky neko-rektní“. Přesně proto je podle evangelia tím, že zvěstuje pravdu a odmítá lichoce-ní, pokrytectví, potlačování a zkrášlování. Ale jako při všem, co je opravdu katolické, působí všechny protiklady v životodárné syntéze společně: „Tvrdost“ existuje spolu s něžností, spravedlnost s milosrdenstvím, hrozba s nadějí. Tak je toto poselství, spojené s Portugalskem, současně znepokojující a útěšné.

Z VISION 2000 - 3/2017 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)

P. Mieczysław Piotrowski TChr

„Udělám zázrak tak veliký, aby všichni uvěřili“

Poprvé od chvíle zmrtvýchvstání Krista, pro potvrzení pravdivosti zjevení, učinil Bůh tak neobvyklý zázrak v předpovězeném čase i místě.

Když se zjevila portugalským dětem, předpověděla Matka Boží veliké znamení na závěr zjevení ve Fatimě. Říkala, že udělá zázrak, aby všichni uvěřili.

Maria pověděla o zázraku Lucii, Františkovi a Hyacintě o tři měsíce dříve, než se stal, a sdělila přesné místo a datum události: 13. října 1917 v Cova da Iria. Masové sdělovací prostředky s nepřátelským postojem vůči katolické církvi nevěřily v pravdivost zjevení, a proto ty informace ve velké míře rozšířily, poněvadž tak chtěly zesměšnit a zdiskreditovat věřící i katolickou církev.

Veliké pronásledování

Je třeba si uvědomit, že v roce 1910, tedy sedm let před zjevením Panny Marie ve Fatimě, se k moci v Portugalsku dostali zednáři. Vláda se rozhodla zničit katolickou církev v průběhu dvou pokolení. Nová, proti Bohu bojující vláda vyhlásila, že katolictví je největším nepřítelem lidstva, opium lidu, a proto musí být co nejrychleji zničeno.

Začalo kruté pronásledování církve, světských i duchovních osob; na mnoho z nich čekala mučednická smrt. Primas Portugalska a biskupové a kněží, kteří nej-

více nevyhovovali, byli ze země vyhnáni. V roce 1915 byl Lisabon prohlášen za ateistické hlavní město světa. Královskou rodinu vyvraždili do posledního dítěte.

Jan Pavel II. věnuje Panně Marii růžencem jakožto vótum za záchranu života při atentátu uskutečněném na náměstí Svatého Petra v Římě (Fatima, rok 1982)

A právě tehdy, kdy v Portugalsku probíhalo krvavé pronásledování věřících, kdy byla celá Evropa územím krvavých bojů a vládu v Rusku převzali komunisté, Pán Bůh mimořádným způsobem promluvil k svědomí lidí prostřednictvím zjevení Matky Boží ve Fatimě.

Dne 13. května 1917 se Maria poprvé ukázala trojici malých dětí: desetileté Lucii, devítiletému Františkovi a sedmileté Hyacintě.

Protože se pověst o zjeveních rozšířila po celé zemi, lidé začali v obrovském množství přicházet do Fatimy. Ateistické vedení, vystrašené vývojem události, nechalo uvěznit Hyacintu, Františka i Lucii. Pod pohrůzkou strašného mučení se moc snažila vynutit z nich doznání, že žádná zjevení neexistují. Děti ale zůstaly pevné, a po několika dnech je proto pustili na svobodu.

Odhodlanost a nával poutníků

Během třetího zjevení, 13. července 1917, Matka Boží předpověděla mimořádný zázrak: „V říjnu (...) udělám zázrak tak veliký, aby všichni uvěřili, že ta zjevení jsou skutečná.“ Maria popsala přesně jeho místo a dobu a prohlásila, že to bude zvláštní znamení Bohem dané, aby

každý mohl uvěřit a přijmout její výzvu k obrácení.

Je třeba brát v úvahu, že rok 1917 byl výjimečně těžkým obdobím, poněvadž první světová válka, nejstrašnější ze všech dosavadních válek, trvala už třetí rok. Ateistická vláda Portugalska dělala všechno pro to, aby propagandistickými akcemi a zastrašováním nedopustila shromáždění se lidí v předpovězený den 13. října. Nechala dokonce rozšířit zvěst, že na místě zjevení byla umístěna bomba.

Poslali několik tisíc vojáků, aby uzavřeli cesty vedoucí k místu zjevení a lidem nedovolili se tam shromáždit. Odhodláni a vlny přicházejících poutníků byly tak početné, že se veškerá vládní opatření ukázala jako neúčinná. Před polednem 13. října 1917 se shromáždil impozantní dav lidí, čítající více než 80 000 osob. Mnoho z nich muselo překonat desítky, dokonce i stovky kilometrů, v převážné většině pěšky nebo na oslech, také na povozech i v automobilech. Mezi shromážděnými byli nejen lidé prostí, ale rovněž i vědci, novináři a ateisté stavějící se k tomu velice skepticky. Vojáci Národní gardy se bezúspěšně pokoušeli zadržet masy desítek tisíc lidí, které proudily ze všech stran. Když dav protřhl jedno křídlo, vojáci se obrátili na druhou stranu, tehdy lidé využívali příležitosti a prodírali se jiným místem.

Lucie, František a Hyacinta se těšili, že se v posledním dni zjevení má uskutečnit zázrak, díky kterému lidé uvěří a přijmou poselství Matky Boží.

V den 13. října však měly děti veliké obtíže dostat se z Aljustrelu do Cova da Iria.

„Vyšli jsme z domu velmi časně,“ popisovala Lucie, „počítali jsme se zpožděním po cestě. Přicházely masy lidí (...). Ani bláto na cestě nepřekáželo oněm lidem, aby nepoklekali v pokorném a prosebném postoji (...). Když jsme se dostali do Cova da Iria, postavili jsme se vedle skalního dubu, pod vlivem vnitřního vnuknutí jsem prosila lidi, aby zavřeli deštníky, abychom se mohli pomodlit růženec. Nedlouho poté jsme uviděli záblesk světla a následně Nejsvětější Matku nad skalním dubem.“

Nevidaný sluneční zázrak

Matka Boží pravila dětem: „Chci, aby tu byla postavena kaple na mou počest. Jsem Matka Boží Růžencová. Je třeba se

nadále modlit růženec. Válka skončí a vojáci se brzy vrátí domů.“

Lucie prosila o uzdravení nemocných a za obrácení hříšníků. Matka Boží odpověděla: „Jedny uzdravím, druhé ne, musí se napravit. Ať prosí za odpuštění svých hříchů.“ A se smutným výrazem ve tváři dodala: „Ať už lidé nadále neurážejí Boha hříchy, už i tak byl velmi urážen.“ (...) „Znovu široce rozevřela ruce zářící slunečním bleskem. Když se vznášela, její vlastní lesk se odrážel od slunce.“

Toho dne bylo nebe pokryté temnými mraky a od rána padaly na lidi potoky prudkého deště. Všichni byli úplně promoklí a stáli v blátě v očekávání příslibného zázraku. Náhle déšť skončil, ukázalo se slunce a shromáždění spatřili, že ze slunce na všechny strany začaly vystřelovat paprsky světla ve střídajících se barvách: červené, zelené, žluté a modré. Zároveň se sluneční kotouč šílenou rychlostí otáčel kolem vlastní osy, jako by to bylo obrovské ohnivé kolo a blížilo se k zemi vrhající na zemi, stromy, skály i lidi paprsky tak zázračného, silného, barevného světla, jaké nikdo nikdy dosud neviděl. Slunce se třikrát zastavilo a třikrát se ten fantastický tanec znovu opakoval. V jistou chvíli slunce začínalo padat a klikatým pohybem se blížilo k zemi. Vypadalo to tehdy, že nastává kosmická katastrofa srážky slunce se zemí. V té chvíli celý shromážděný dav padl na kolena. Lidé šokováni křičeli, prosili o milosrdenství a litovali hříchů. Někteří se hlasitě vyznávali ze svých hříchů, uvažující, že to je konec světa. Lidé vkleče plakali a modlili se. Ten neobvyklý jev trval deset minut. V tom krátkém čase byla země, která se změnila v důsledek prudkého deště v úplné bahno, zcela osušena a do nitě promáčené oděvy shromážděných lidí

Všichni byli úplně promoklí a stáli v blátě v očekávání předpovězeného zázraku

zcela vyschly a vypadaly, jako by přímo prošly praním. Během tohoto fantastického zázraku se uskutečnily tisíce obrácení a uzdravení z nejrůznějších nemocí. Lidé s nejvyšším vzděláním a inteligencí oněměli, hleděli jako malé děti.

Mezi shromážděnými byli nejen lidé velmi prostí, ale i vědci, novináři a ateisté stavějící se ke zjevením velice skepticky

Jeden ze svědků slunečního zázraku takto popsal onu neobyčejnou událost: „Hleděl jsem na slunce. Zdálo se mi velmi bledé. Avšak vůbec nezářilo svým leskem. Vypadalo jako sněžná koule otáčející se kolem vlastní osy. Náhle se urvalo z nebe a klikatě začalo padat směrem k zemi. Pod vlivem strachu jsem se skryl mezi lidmi. Všichni plakali v očekávání konce světa.“

Vedle mne stál nevěřící člověk, který strávil celé odpoledne zesměšňováním poutníků, poněvadž, jak tvrdil, ti prosťáčci přišli do Fatimy jenom proto, aby uviděli malé děvčátko! Hleděl jsem na toho člověka. Stál jako ochrnutý. Pohled měl přikovaný ke slunci a jeho tělo se chvělo. Potom padl na kolena, zvedl ruce k nebi a volal: »Matko Boží! Matko Boží!« Svědci zázraku plakali, křičeli, vzývali Boha na záchranu a prosili o odpuštění hříchů... V době trvajících zázraku dostával celý svět kolem barvy duhy.“

Fatimský biskup v oficiálním pastýřském listě psal na téma slunečního zázraku: „Desítky tisíc lidí viděly ten tanec slunce... Viděly ho osoby z nejrůznějších skupin a společenských tříd, věřící i nevěřící, novináři z hlavních portugalských tiskovin, a rovněž lidé pobývající mimo místo shromáždění.“ V Bibli jsou zázraky nazývané „prstem Božím“ (Ex 8,15; Lk 11,20). Sluneční zázrak byla událost, která se nikdy dříve neodehrála v dějinách lidstva. Poprvé od chvíle zmrtvýchvstání Krista, k potvrzení pravdivosti zjevení,

Bůh uskutečnil tak neobvyklý zázrak v předpovězeném čase a místě. Byl viděn na rozloze několika desítek kilometrů. Italský vědec Pio Sciatizzi, který byl svědkem této zázračné události, pověděl: „Nemůže být žádných pochyb o historičnosti této události... Jenom Bohu musíme připsat nejzjevnější a největší zázrak v historii...“

Reakce ateistické vlády

Hlavní zednářské síly vládnoucí tou dobou v Portugalsku se soustředily v tajné organizaci *Carbonaria*, jejímž zakladatelem byl Ing. Antonio da Silva a vedli ji Alfonso Costa a Magalhaes Lima. Památého 13. října 1917 byl da Silva svědkem slunečního zázraku. Díky tomu se stal jedním z prvních zednářů, kteří se sklonili před zázrakem naplňujícím obavami. Brzy poté začal mluvit o smíření se s církví. To se nelíbilo radě jeho soudruhů. Poháněli ho, zasypali urážkami a jeho život se ocitl v nebezpečí.

Poněvadž se mnoho ateistů obrátilo bezprostředně po zázraku, snažila se zednářská vláda očistit se od těch elementů, které mohly „zázraku“ podlehnout. V masových sdělovacích prostředcích se snažili zesměšnit onu událost i desítky tisíc jejich svědků. Masonské lóže zkonstruovaly skutečně ďábelský plán pro to, jak zesměšnit katolíky a jejich víru. Svobodní zednáři organizovali rouhačské slavnosti, na místě zjevení vyhlašovali proslovy popírající existenci Boha. Zároveň církvi příkře zabraňovali pořádat veškerá náboženská shromáždění a procesí. Vládní zednářské mise tehdy neúnavně působily

Panna Maria předpověděla, že Bůh udělá zázrak tak veliký, aby všichni uvěřili a přijali jeho výzvu k obrácení

na území celého Portugalska. Byly vydávány brožury a letáky zesměšňující zjevení a kněze – především jezuity, považované za hlavní viníky. Po slunečním zázraku měly svatokrádežné loupeže, všechny podvody, pokusy o zesměšňování a diskreditaci účinky záměrem opačné. Sluneční zázrak způsobil, že Portugalci přijali mimořádné události ve Fatimě a jejich katolická víra dostala posilu. Zjevení Matky Boží ve Fatimě vedlo k tomu, že osud ateistické revoluce v Portugalsku byl rozhodnutý. Stále více narůstal odpor společnosti, mezi vládnoucími se šířilo hluboké neporozumění. V krátké době vládnoucí zednáři připustili, že se do funkce prezidenta dostal konzervativce Sidónio Pais, který se přikláněl k církevním záležitostem stále více. Z toho důvodu byl také postřelen necelý rok po nástupu do funkce. Zemřel na operačním stole s křížem na prsou. Po jeho smrti přišlo období nazvané „čas absolutního terorismu“. V ce-

lém Portugalsku denně vybuchovaly bomby. Takovým způsobem, prostřednictvím zastrašování, se zednáři pokoušeli za každou cenu udržet u vlády. Jenomže do Fatimy proudily stále větší davy poutníků, přestože tomu vláda přísně zabraňovala a stavěla do cesty silné oddíly Republikánské gardy nebo armády. Navzdory vládnoucímu používanému brutálnímu násilí se lidé nedali zastrašit. Poněvadž proudy poutníků stále rostly, v roce 1922 státní agenti vyhodili do vzduchu kapli vystavenou v místě zjevení a další bomby vybuchovaly v celém Portugalsku, zvláště v Lisabonu a v Portu. Hluboká víra lidí a jejich modlitba však byly tak mocnou duchovní zbraní, že se je nepodařilo zničit ani za pomoci početné armády.

V roce 1927 revolucionáři-zednáři naprosto ztratili podporu, sami se vyčerpali v nesmyslném zápase s katolickou církví a vládu předali do rukou věřícího profesora univerzity v Coimbre, Antónia de Oliveiry Salazara. Co se stalo s hlavními vůdci zednářsko-ateistické revoluce? Lima zemřel zcela rozčarován, zatímco Costa odjel jako emigrant do Paříže, kde – ke všeobecnému překvapení – odmítl ateismus, dal se na spiritismus a život skončil sužován utkvělou představou nadpřirozenosti. Mocná, protináboženská vláda v Portugalsku prohrála zároveň s celým svým přepychem, vojenskou silou, možností využívat teror. A to je paradox – prohrála v konfrontaci s trojicí malých analfabetů, dětí, kterým se zjevíla Matka Boží.

Z Míhujcie się! 2/2017 přeložila -vv-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Evangelium - Mt 21,33-43

Ježíš řekl velekněžím a starším lidu: „Poslyšte toto podobenství: Byl jeden hospodář a ten vysázal vinici. Obehnal ji plotem, vykopal v ní jámu pro lis a vystavěl strážní věž, pronajal ji vinařům a vydal se na cesty. Když se přiblížilo vinobraní, poslal k vinařům své služebníky vyzvednout z ní výtěžek. Ale vinaři jeho služebníky popadli, jednoho zbili, druhého zabili, třetího uka-

menovali. (Hospodář) poslal tedy jiné služebníky, ještě ve větším počtu než poprvé, ale naložili s nimi zrovna tak. Naposled k nim poslal svého syna; myslil si: »Na mého syna budou mít ohled.« Když však vinaři uviděli syna, řekli si mezi sebou: »To je dědic. Pojdte, zabijme ho, a jeho dědictví bude naše!« A popadli ho, vyhnali ven z vinice a zabil. Až pak přijde pán té vinice, co asi s těmi vinaři udě-

lá?“ Odpověděli mu: „Krutě ty zlosyny zahubí a svou vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou ve svůj čas odvádět výtěžek.“ Ježíš jim řekl: „Nečetli jste nikdy v Písmě: »Kámen, který stavitelé odvrhli, stal se kvádem nárožním. Učinil to Pán a v našich očích je to podivuhodné?« Proto vám říkám: Vám bude Boží království odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce.“

Sluneční zázrak ve Fatimě dosud nebyl vědecky vysvětlen

aneb Krátké shrnutí čteného a rozjímaného...

Nikdo nečekal, že 13. října 1917 se dav několika desítek tisíc lidí stane očitými svědky neobyčejné a nepochybně nadpřirozené události porušující řád přírodních zákonů... Aby lidé v pravost zjevení uvěřili, slíbila totiž Matka Boží v předchozích zjeveních, že 13. října způsobí velký zázrak.

A všichni tito lidé se stali očitými svědky neobyčejné a nepochybně nadpřirozené události porušující řád přírodních zákonů.

Fantastická kosmická podívaná začíná!

Co se dělo a co lidé viděli? Setmělo se, slunce se jevilo jako rotující stříbrný kotouč, do kterého bylo možné hledět, točilo se a na všechny strany vysílalo světelné paprsky měnících se barev. Tváře lidí, stromy, skály i věci se střídavě zbarvovaly do modra, žluta, zelena a červena. Všichni přítomní znehybněli a mlčky hleděli k nebesům. Pojednou se slunce jakoby odpoutalo a nepravidelnými skoky se přibližovalo k zemi, jako by mělo dopadnout na zástupy lidí, zatímco přítomní současně pociťovali silné oteplení. Byl to okamžik plný hrůzy a bylo slyšet poděšené výkřiky, jako „Oh, Ježíši, zemřeme!“ či „Svatá Panno, pomoz nám!“ Mnozí vyznávali své hříchy. Konečně se slunce asi po 10 minutách na své neobvyklé dráze zastavilo a stejně zvláštním způsobem se vrátilo zpět do své původní polohy a na bylo svého původního vzhledu. Zástupy přihlížejících vydechly úlevou a jakmile se probraly ze svého ohromení, daly se do nadšeného zpěvu Kréda k Boží oslavě. Ale to ještě nebylo vše – zázrak měl podivuhodnou dohru: Teprve dodatečně si

všichni poutníci, kteří v poledních hodinách měli na pokyn Lucie zavřené deštníky a padali na kolena do bláta a litovali svých hříchů, uvědomili, že po skončení slunečního úkazu mají všichni šaty dokonale suché, jako by vůbec nepršelo. I zem v Cova da Iria byla suchá!

Tisk o zázraku

Naprosté zděšení a kapitulace. I ten největší a nejrozšířenější deník *O Século*, který byl naprosto nevybíravý ve štváních proti katolíkům, najednou začal psát objektivně, že zde došlo skutečně k nevysvětlitelnému jevu, a popsal celý ten sluneční zázrak tak, jak proběhl, protože redaktoři tohoto deníku, kteří tam byli přítomni, viděli totéž co ostatní.

Pro sluneční zázrak neexistuje žádné přirozené fyzikální vysvětlení

Vědci toho dne žádný neobvyklý úkaz vztahující se ke slunci nezaznamenali. Pokusy o vysvětlení pomocí davové psychózy, prachem ze Sahary ve stratosféře nebo Hallovým jevem považují za nesmyslná.

Boží milosti

Bůh se projevil prostřednictvím Panny Marie i zázraku a dal nám na vědomí tři velké věci:

- Že existuje – zázrak i zjevení je jeden z nejpádnejších důkazů Boží existence!
- Že se doba naplňuje a lidstvo vstupuje do apokalyptických událostí konce časů.
- Že velkým znamením doby je samotná Maria – představená zde pod apokalyptickým symbolem Ženy oděné Sluncem.

Zázrak měl vyburcovat nejen oněch cca 100 000 lidí⁽¹⁾, ale celou Evropu, celý svět, vždyť byl vážným duchovním zá-

sahem do naší moderní doby a jedním z největších zázraků lidských dějin vůbec.

Vůbec nemusíme připomínat, že se tak nestalo, že útrapy a oběti 1. světové války jako by byly zbytečné, že na všechno se rychle zapomnělo, Rusko rozšířilo své marxistické bludy, Německo rozpoutalo 2. světovou válku. Přesně tak, jak Panna Maria v roce 1917 ve Fatimě předpověděla. Následovala studená válka, která trvala téměř celou 2. polovinu 20. století.

Sluneční zázrak jako by měl být z lidské paměti vymazán. V učebnicích dějepisu ani v naučných slovnících se o něm nedočteme. A pokud tam vůbec najdeme zmínku o fatimských zjeveních, tak jen se slůvkem „prý“.

A tak se zapomnělo i na tři fatimská tajemství, jejichž důkazem pravosti slunečního zázrak byl.

* * *

Děkujeme našemu Pánu a Matce Boží za lásku a milosrdenství a zakončíme naši úvahu fatimskou modlitbou, kterou se modlíme za jednotlivými desátky svatého růžence:

„Ó, můj Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují!“ Amen.

„Svatá Hyacinto a svatý Františku, orodujte za nás!“

Autor je členem České astronomické společnosti.

Poznámky:

⁽¹⁾ Údaj se liší od obvyklého 70 000, zřejmě počítá i s lidmi v širším okolí, kde bylo zázrak rovněž vidět. [pozn. red.]

UPOZORNĚNÍ:

Další pokračování (85) **Sumy svatého Josefa** od Isidora Isolaniho OP uveřejníme až po několikátýdenní pauze. Děkujeme za pochopení.

Redakce

Pondělí 9. 10. 2017

6:05 Klapka s... (38. díl): Milanem Michálkem
7:05 Vydržet a nepadnout **7:35** Buon giorno s Františkem
8:40 Strání – obec pod Javorinú **9:00** Živě s Noe [L]
9:20 Exit 316 (16. díl): Úspěch **9:40** Pomoc, která se točí **10:10** Cvrlikání (54. díl): Pavel Helan **11:20** Bible pro nejmenší: Kde je Ježíš? **11:25** Sedmihlásky (111. díl): Pýtala sa kočka kočky **11:30** Živě s Noe [L]
12:00 Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Kapky na Mohelnickém dostavníku 2016 **13:25** Vychutnej si víru: Vaříme s dětmi **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Z krajiny kulturních tradic **15:00** Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – O kráse a kouzlu Komenského Labyrintu **16:15** V souvislostech (198. díl) **16:35** Cesta do Tibetu **17:10** Čtvero ročních dob s televizí NOE: Léto 2017 **17:30** Putování Modrou planetou: Jemen – 1431 Hidžry **18:25** Sedmihlásky (111. díl): Pýtala sa kočka kočky **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíš kráčí po vodě **18:35** Pan profesor **19:00** Vatican magazine (927. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:30** Ars Vaticana **19:40** Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan **20:00** Adopce srdce [P] **20:40** Velehradská zastavení: Díl 1. – Unionistické kongresy **20:55** ARTBITR – Kulturní magazín (44. díl) **21:05** Music4mation [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Noční univerzita: Dušan Majer – Budoucnost americké pilotované kosmonautiky **22:55** Vatican magazine (927. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:30** Kulatý stůl: Cesta víry neslyšících **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 10. 10. 2017

6:05 Má vlast: Sv. Kopeček u Olomouce **6:50** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Exit 316 (16. díl): Úspěch **9:40** V souvislostech (198. díl) **10:00** Vatican magazine (927. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: Dušan Majer – Budoucnost americké pilotované kosmonautiky **11:20** Bible pro nejmenší: Ježíš kráčí po vodě **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:20** Muzikanti, hrajte **12:50** Česká věda **13:05** Kalvária Nitríanské Pravno **13:40** V pohorách po horách (32. díl): Bílá hora – Podbeskydská pahorkatina **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Kulatý stůl: Cesta víry neslyšících **16:10** Do varu s Maxem Kašparů (1. díl): Křesťan a média **16:30** Missio magazin: Září 2017 **17:35** Dávní hrdinové: Opravdová víra **18:00** Noeland (4. díl) **18:25** Sedmihlásky (111. díl): Pýtala sa kočka kočky **18:30** Bible pro nejmenší: Ze života Ježíše **18:40** Mezi pražci (61. díl): Říjen 2017 **19:30** Zpravodajské Noeviny (897. díl): 10. 10. 2017 [P] **20:00** Výpravy do divočiny: Za pandami a koalami [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Řeckokatolický magazín (125. díl) [P] **22:20** Jak potkávat svět (53. díl) **23:45** Post Scriptum **0:00** Dům nejen ze skla (23. díl) **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 11. 10. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (897. díl): 10. 10. 2017 **6:25** Skryté poklady: Milan **7:00** Vatican magazine (927. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **7:30** Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – O kráse a kouzlu Komenského Labyrintu **8:35** Zapomenuté Čako **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Ars Vaticana **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:45** Barva lásky **11:20** Bible pro nejmenší: Ze života Ježíše **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Adopce srdce **13:30** Sekce pro mládež ČBK **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** ARTBITR – Kulturní magazín (44. díl) **14:40** Otec Ivan **15:15** Exit 316 (16. díl): Úspěch **15:35** Zpravodajské Noeviny (897. díl): 10. 10. 2017 **16:00** Čtvero ročních dob s televizí NOE: Léto 2017 **16:20** Outdoor Films (63. díl):

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

S P. Dariuszem Spoto a Martinem Kráčalíkem **18:00** Jihomoravské město Dubňany **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíšova moc **18:40** Sedmihlásky (111. díl): Pýtala sa kočka kočky **18:45** Přehrada Kružberk 1957 – 2017: videodokument o rekonstrukci vodního díla **19:04** Pražská Loreta **19:30** Terra Santa news: 11. 10. 2017 [P] **20:00** Adorace [L] **21:10** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Noční univerzita: Mgr. Jan Špilár – Amadeus – cesta k dokonalosti [P] **23:15** Music4mation **23:35** Vychutnej si víru: Vaříme s dětmi **0:10** Generální audience Svatého otce **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 12. 10. 2017

6:05 Putování Modrou planetou: Jemen – 1431 Hidžry **6:55** Buon giorno s Františkem **7:55** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví **8:10** Mezi pražci (61. díl): Říjen 2017 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Terra Santa news: 11. 10. 2017 **9:40** Kulatý stůl: Cesta víry neslyšících **11:15** Bible pro nejmenší: Ježíšova moc **11:20** Sedmihlásky (111. díl): Pýtala sa kočka kočky **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:20** Má vlast: Sv. Kopeček u Olomouce **13:05** Generální audience Svatého otce **13:40** Řeckokatolický magazín (125. díl) **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Muzikanti, hrajte **15:05** O starých Starých Hamrech **16:00** Zpravodajské Noeviny (897. díl): 10. 10. 2017 **16:20** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2016, 1. díl **17:05** Jak si mě našel Antonín z Padovy **17:45** Ars Vaticana [P] **18:00** Dávní hrdinové: Opravdová víra **18:25** Sedmihlásky (111. díl): Pýtala sa kočka kočky **18:30** Bible pro nejmenší: Filip **18:40** V pohorách po horách (32. díl): Bílá hora – Podbeskydská pahorkatina **18:50** Česká věda **19:05** Večeře u Slováka: 28. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (898. díl): 12. 10. 2017 [P] **20:00** U NÁS aneb Od cimbálu u lidové kultuře (133. díl) [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Čtvero ročních dob s televizí NOE: Léto 2017 **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:35** Pod lampou [P] **1:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 13. 10. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (898. díl): 12. 10. 2017 **6:25** Jak potkávat svět (53. díl) **7:50** Vychutnej si víru: Vaříme s dětmi **8:20** Adopce srdce **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** ARTBITR – Kulturní magazín (44. díl) **9:30** Noční univerzita: Mgr. Jan Špilár – Amadeus – cesta k dokonalosti **10:40** Čtvero ročních dob s televizí NOE: Léto 2017 **11:00** BET LECHEM – vnitřní domov (34. díl): Cyril Vasil' – vatikánský tajemník Kongregace pro východní církve **11:15** Bible pro nejmenší: Filip **11:20** Sedmihlásky (111. díl): Pýtala sa kočka kočky **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Ars Vaticana **13:05** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví **13:25** Kapky na Mohelnickém dostavníku 2016 **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou **15:05** Mezi pražci (61. díl):

Říjen 2017 **16:00** Zpravodajské Noeviny (898. díl): 12. 10. 2017 **16:25** Výpravy do divočiny: Za pandami a koalami **18:00** Quasimodo – Kristův kovboj **18:30** Bible pro nejmenší: Petr ve vězení **18:35** Sedmihlásky (111. díl): Pýtala sa kočka kočky **18:45** Cestujeme regionem Záhorie **20:00** Kulatý stůl: Jít k volbám? [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Večeře u Slováka: 28. neděle v mezidobí **22:30** V pohorách po horách (32. díl): Bílá hora – Podbeskydská pahorkatina **22:45** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2016, 1. díl **23:30** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **0:05** Cesta k andělům (84. díl): Jan Royt – prorektor Univerzity Karlovy a ikonograf a historik umění **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 14. 10. 2017

6:05 Čtvero ročních dob s televizí NOE: Léto 2017 **6:25** Muzikanti, hrajte **7:00** Noeland (4. díl) **7:20** Sedmihlásky (111. díl): Pýtala sa kočka kočky **7:25** Dávní hrdinové: Opravdová víra **7:50** Česká věda **8:05** Zpravodajské Noeviny (898. díl): 12. 10. 2017 **8:30** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví **8:45** Music4mation **9:05** Exit 316 (16. díl): Úspěch **9:30** Katedrála svatého Václava v Olomouci **10:00** Mše svatá – biskupské svěcení Mons. Josefa Nuzíka a P. Antonína Baslera: Dóm sv. Václava v Olomouci [L] **12:35** Vatican magazine (927. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **13:05** Pod lampou **15:10** Terra Santa news: 11. 10. 2017 **15:30** Večeře u Slováka: 28. neděle v mezidobí **16:00** U NÁS aneb Od cimbálu u lidové kultuře (133. díl) **17:25** Mexiko – Chiapas: Nářek lidu **18:00** Vychutnej si víru: Hold Itálii [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Petr ve vězení **18:35** Sedmihlásky (111. díl): Pýtala sa kočka kočky **18:45** Řeckokatolický magazín (125. díl) **19:00** Století Andělky **19:15** V pohorách po horách (31. díl): Osoblažsko **19:30** V souvislostech (199. díl) [P] **20:00** Cena Celestýna Opitze z kostela sv. Šimona a Judy v Praze [L] **22:05** Výpravy do divočiny: Za pandami a koalami **23:40** Kapky na Mohelnickém dostavníku 2016 **0:15** Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – O kráse a kouzlu Komenského Labyrintu **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 15. 10. 2017

6:15 Ars Vaticana **6:25** Mezi pražci (61. díl): Říjen 2017 **7:15** U NÁS aneb Od cimbálu u lidové kultuře (133. díl) **8:40** Putování Modrou planetou: Jemen – 1431 Hidžry **9:30** Večeře u Slováka: 28. neděle v mezidobí **10:00** Mše svatá ze slavnosti 760 let města Uherského Hradiště [L] **11:45** ARTBITR – Kulturní magazín (44. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (199. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **13:25** Cvrlikání (54. díl): Pavel Helan **14:35** Cesta k andělům (92. díl): Jiří Korda a exorcismu – lékař a kněz **15:25** Muzikanti, hrajte **16:00** Noční univerzita: Mgr. Jan Špilár – Amadeus – cesta k dokonalosti **17:05** Pěšák Boží **17:55** Sedmihlásky (112. díl): A já mám, co já mám **18:00** Noeland (5. díl) **18:20** Dávní hrdinové: Zrádná křižovátka [P] **18:45** Zabetonovaný v Bohu **18:55** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví **19:10** Music4mation **19:30** Exit 316 (17. díl): Smysl života [P] **20:00** Hyacinta – Zátrak z Fatimy (1. díl) [P] **20:50** Hyacinta – Zátrak z Fatimy (2. díl) [P] **21:35** V souvislostech (199. díl) **22:00** Ars Vaticana **22:10** Collegium 1704 a Collegium Vocale 1704: Svatováclavský hudební festival 2016 **23:35** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **0:40** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 9. 10. o 18:35 hod.: Animované biblické príbehy (Jozefovo stretnutie s bratmi)

Sucho a hlad ničivo zasiahli Kanaán, ale Egypt má stále dosť zásob jedla. Jakub vie, že ak niečo neurobí, celá jeho rodina zahynie od hladu. Pošle teda svojich desiatich synov k faraónovi nakúpiť obilie. Nikomu by nenapadlo, že okrem jedla tam nájdu aj svojho brata.

Utorok 10. 10. o 17:30 hod.: Doma je doma (Spolok pre mládež)

Má vo svojej ponuke Spolok svätého Vojtecha aj tituly pre mládež? Pali Danko so svojimi hosťami predstaví tituly Oldřicha Seluckého, českého spisovateľa, ktorý píše pre mladých a v slovenčine mu vyšli dve knižky – román o sv. Cyrilovi a Metodovi a román o sv. Františkovi.

Streda 11. 10. o 21:30 hod.: Fatimské posolstvo (dokument)

Miniséria spoločnosti EWTN o Fatimskom posolstve. Sto rokov nasledujúcich po fatimských zjaveniach môžeme označiť za storočie kresťanských mučeníkov, keďže kresťanstvo čelilo najhoršiemu prenasledovaniu od čias Rímskej ríše.

Štvrtok 12. 10. o 16:30 hod.: Kulmenie (Jozef Kováčik: Muzikál)

Osobitným žánrom vo filmovej tvorbe je sfilmovaný muzikál. Váž-

šinou stojí na začiatku myšlienky úspešný divadelný muzikál. No môže to byť známe knižné dielo, ktoré dostane práve muzikálovú podobu. V novom vydaní Kulmenia predstavíme dve muzikálové klasiky, ktoré sa dočkali aj výborného filmového spracovania. Bedári a S piesňou okolo sveta.

Piatok 13. 10. o 17:30 hod.: Terezkin tajomstvo (dokument)

Svätá Tereza z Lisieux nikdy necestovala po svete. Zomrela ako dvadsaťštyriročná v karmelitánskom kláštore. Chcela byť len malým kvietkom v Božej záhrade. A predsa bola vyhlásená za učiteľku Cirkvi a patrónku misionárov. Jej Malá cestička mení životy ľudí aj dnes.

Sobota 14. 10. o 9:30 hod.: Zasvätenie Rožňavskej diecézy

Priamy prenos zasvätenia Rožňavskej diecézy Panne Márii spojené so sv. omšou. Hlavný celebrant Mons. Stanislav Stolárik, rožňavský diecézny biskup.

Nedeľa 15. 10. o 20:30 hod.: Na ceste v rodine

Relácia pre manželov a rodiny, návod na riešenie problematických otázok, pomoc pri výchove a oveľa viac. Moderuje Zuza Chanasová.

POUŤ LURDY – FATIMA ve dneh 12. – 21. 10. 2017 za mimořádnou cenu 12 490 Kč.

Podrobnosti: tel. 568 821 115, www.ckvoma.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
7. – 14. ŘÍJNA 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 8. 10.		PO 9. 10.		ÚT 10. 10.		ST 11. 10.		ČT 12. 10.		PÁ 13. 10.		SO 14. 10.			
Antifona	1028	1148	1044	1164	1060	1181	1075	1197	1091	1214	1106	1230	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	785	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1029	1148	1045	1164	1061	1181	1076	1197	1091	1214	1107	1231	1666	1883		
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248		
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249		
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1049	1169	1065	1186	1079	1201	1095	1218	1111	1235	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	719	811	1049	1169	1065	1186	1080	1202	1557	1754	1111	1235	1669	1886		
Prosby	1033	1153	1049	1169	1065	1186	1080	1202	1095	1219	1111	1236	1655	1886		
Závěrečná modlitba	719	812	1556	1752	1065	1187	1080	1202	1557	1754	1112	1236	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253		
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253		
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256		
Závěrečná modlitba	719	812	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256		
Nešpory:																
SO 7. 10.																
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1055	1176	1071	1192	1085	1208	1101	1225	1117	1242	1132	1258
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1059	1179	1074	1195	1089	1212	1105	1229	1120	1246	1135	1261
Ant. ke kant. P. M.	719	811	720	812	1059	1180	1074	1196	1090	1212	1557	1754	1121	1246	720	812
Prosby	1028	1147	1043	1163	1059	1180	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1121	1246	1135	1261
Záv. modlitba	719	812	719	812	1556	1752	1075	1196	1090	1213	1557	1754	1122	1247	721	813
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení
Neděle 8. 10. – 27. neděle
v mezidobí

1. čt.: Iz 5,1–7

Ž 80(79),9+12.13–14.15–16.19–20

 Odp.: Iz 5,7a (*Dům Izraele je vinicí Páně.*)

2. čt.: Flp 4,6–9

Ev.: Mt 21,33–43

Pondělí 9. 10. – nezávazná památka sv. Dionýsia a druhú nebo sv. Jana Leonardiho

1. čt.: Jon 1,1–2,1.11

Jon 2,3.4.5.8

 Odp.: srov. 7c (*Ze záhuby jsi vyvedl můj život, Hospodine!*)

Ev.: Lk 10,25–37

Úterý 10. 10. – ferie

1. čt.: Jon 3,1–10

Ž 130(129),1–2.3–4.7b–8

 Odp.: 3 (*Budeš-li uchovávat v paměti viny, Hospodine, Pane, kdo ob stojí?*)

Ev.: Lk 10,38–42

Středa 11. 10. – nezávazná památka sv. Jana XXIII.

1. čt.: Jon 4,1–11

Ž 86(85),3–4.5–6.9–10

 Odp.: 15b (*Ty jsi, Pane, váhavý k hněvu a svrchovaně laskavý.*)

Ev.: Lk 11,1–4

Čtvrtek 12. 10. – nezávazná památka sv. Radima

1. čt.: Mal 3,13–20a

Ž 1,1–2.3.4+6

 Odp.: Ž 40(39),5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)

Ev.: Lk 11,5–13

Pátek 13. 10. – ferie

1. čt.: Jl 1,13–15; 2,1–2

Ž 9(9A),2–3.6+16.8–9

 Odp.: 9a (*Podle práva bude Hospodin soudit svět.*)

Ev.: Lk 11,15–26

Sobota 14. 10. – nezávazná památka sv. Kalista I. nebo nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Jl 4,12–21

Ž 97(96),1–2.5–6.11–12

 Odp.: 12a (*Radujte se, spravedliví, v Hospodinu!*)

Ev.: Lk 11,27–28

STOLNÍ KALENDÁŘE

RADOST Z VÍRY

Liturgické kalendárium a čtení Jiří Kočenda • Revize liturgického kalendária a liturgických čtení P. Pavel Hödl • Redakce Věra Mrtvá a Daniel Dehner

Týdenní stolní kalendář na rok 2018 s citáty převážně světců na téma každodenního prožívání křesťanské víry. Kalendář obsahuje občanské a liturgické kalendárium, dále mnoho potřebných informací k prožívání liturgického roku: souřadnice liturgických čtení na každý den v roce, vyznačení liturgických barev, označení zasvěcených svátků a prosebných dnů přímo v kalendáři. Součástí kalendáře jsou také informace o slavení prvních čtvrtků, pátků a sobot.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Kroužková vazba, 240x165 mm, 59 Kč

DĚDICTVÍ OTCŮ

Texty Marie Steinbauerová • Fotografie Vojtěch Kodet, Marek Wollner, Jiří Pánek

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendáři na rok 2018. Obsahuje fotografie sakrálních staveb ČR s popisem.

*Karmelitánské nakladatelství
Kroužková vazba, 242x135 mm, 69 Kč*

MARIÁNSKÁ POUTNÍ MÍSTA ČECH A MORAVY

Fotografie Petr Sypták, Ing. Jan Sypták, MUDr. Marie Otradovcová

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendáři na rok 2018.

Sypták • Kroužková vazba, 230x138 mm, 69 Kč

MALÁ POSELSTVÍ VOJTĚCHA KODETA

Texty Vojtěch Kodet • Fotografie Vojtěch Kodet, Pavel Kindermann, Marie Lachmanová, Anna Staníková

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendáři na rok 2018.

*Karmelitánské nakladatelství
Kroužková vazba, 242x135 mm, 69 Kč*

POUTNÍ MÍSTA

Fotografie Petr Sypták, Ing. Jan Sypták, MUDr. Marie Otradovcová

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendáři na rok 2018.

Sypták • Kroužková vazba, 230x138 mm, 69 Kč

SPOLU@KRESTANSKAMEDIA

Texty doc. Dr. Michal Altrichter, Th.D.

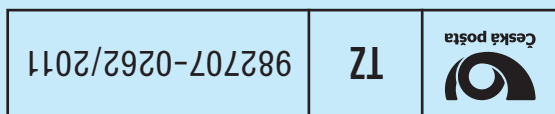
Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendáři na rok 2018 se základními informacemi o těchto médiích: Katolický týdeník, Televize Noe, Tarsicius, IN!, signály.cz, Immaculata, Cirkev.cz, DUHA, Radio Proglas.

Cesta • Kroužková vazba, 230x160 mm, 59 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spol. Vydává Matice cyrilometodějská, spol. Dohlední nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějské s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází z církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravy. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzerc: knihy@maticecm.cz). Registrace značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjevních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzinger aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.